

ПАМ'ЯТАЙМО МНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — ВУДУМО МАВБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Свобода", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200 з Нью-Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

PEK LXXII. Ч. 238. TWO SECTIONS (SECTION 1) ЦЕНТІВ 20 CENTS. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СУВОТА, 20-ГО ГРУДНЯ (DECEMBER) 1975. No. 238. VOL. LXXXII.

Д-Р ТЕОДОЗІЙ ДОБЖАНСЬКИЙ, ДІЯСНИЙ ЧЛЕН УВАН, ПОМЕР У КАЛІФОРНІ

Дейвіс, Каліфорнія. — В четвер, 18-го грудня 1975 р., помер тут на 75 році життя д-р Теодозій Григорович Добжанський, світової слави генетик, діясний член УВАН в ЗСА, член Академії Наук ЗСА, Філософського Товариства, Королівської Шведської Академії, Королівської Данської Академії, Англійського Королівського Товариства та член багатьох інших Академій і наукових установ. Проф. д-р Т. Добжанський був автором багатьох наукових творів з ділянок генетики, філософії і біології, був професором Колумбійського та багатьох інших американських університетів.

Проф. д-р Т. Добжанський

Добжанський був серед тих нечисленних професорів, які одержали високе відзначення від президента Ліндона В. Джонсона, «Національну Медалью Наук». В 1953 р. Т. Добжанський на науковій конференції в Гамбургу гостро критикував за «фальшиву науку» советського професора Т. Д. Лисенка і виступив в обороні тих советських науковців, які, не зважаючи на терор, обороняли чисту науку. Проф. Т. Добжанський мав 18 почесних докторатів з різних університетів у світі.

Покійний осиротів дочку Софію, заміжно Ков.

Помер д-р Олександр Саноцький, визначний союзний і громадський діяч Брукліну

До головної Канцелярії УНСоюзу наспіла сумна вістка, що в четвер, 18-го грудня ц.р., помер несподівано в Брукліні на 65-ому році життя д-р Олександр Саноцький, визначний союзний і громадський діяч Брукліну та метрополії Нью-Йорку.

Олександр, як також місцеву союзову і цілу українську громаду.

Д-р Олександр Саноцький народився в 1911-ому році в Надвірній, Західній Україні, закінчив студії права із ступенем магістра і політичних наук з докторатом. По приїзді до ЗСА відразу включився в громадську і союзову працю. Від 1957-го року був секретарем 158-го Відділу УНСоюзу, Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Брукліні. Покійний був теж відданим організатором членства до УНСоюзу і невтомним працівником в місцевій бруклінській громаді. Осиротів дружину Емілію та доні Уляну Марію і Оксану

Панахиди будуть відправлені в суботу, 20-го грудня, о год. 7-ій вечором в похоронному заведенні Сенка при 213 Bedford авеню в Брукліні, як також в неділю і понеділок о год. 7.30 вечором в цьому ж заведенні. Похорон у вівторок, 23-го грудня з церкви св. Духа на українській православній і вівторок св. Андрія в Вагид Вруку.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ПІДТРИМАЛА ПРЕЗИДЕНТСЬКЕ „ВЕТО“ В СПРАВІ ПОДАТКІВ

Вашингтон. — У четвер, 18 грудня, Палата Репрезентантів не зуміла уневажнити „вето“, накладене президентом Джералдом Фордом день раніше на законопроект, який пропонував продовжити зменшення у федеральних податках на 1976-й рік, бо за уневаженням „вето“ голосували 265 конгресменів, а проти 157, тобто бракувало 17 голосів до потрібної більшості двох третей законодавці. Законопроект пропонував, щоб в 1976-му році податки індивідуальних платників і корпорацій були зменшені на 16.8 мільйона доларів, подібно як це було в 1975-му році, але Президент наклав „вето“ бо вважає, що Конгрес в той самий час повинен був проголосувати зменшення у видатках федерального уряду, щоб запобігти новому зростові інфляції в ЗСА.

Тому що речники Білого Дому і Конгресу заявляють, що наразі немає вигідляти на погодження цієї справи компромісом, існує серйозна загроза, що з початком наступного місяця податки всіх

індивідуальних платників і корпорацій зростуть. Однак, лідери Демократичних більшої в обох Палатах Конгресу рішили, що Конгрес не відійде на свою річню Різдвяну відпустку, яка мала розпочатися в кінці цього тижня, на випадок зміни в становищі президента Форда, тобто демократичні законодавці ще мають малу надію, що Президент може погодитися не настановити на тім, щоб законодавці проголосували зменшення у видатках уряду на фінансальний рік 1977, який розпочнеться 1-го жовтня 1976-го року. Демократи твердять, що вони не можуть вже тепер погодитися на обмеження у видатках, бо це навіть не знають як вигладитиме бюджет на наступний фінансальний рік.

Ні Білий Дім, ані Конгрес не хочуть, щоб податки зросли в 1976-му році, бо це може викликати незадоволення серед виборців, а також пошкодити економіці країни, яка зносно недавно вийшла із серйозної економічної рецесії.

Перестерігають перед советськими підделухами

Вашингтон. — Відомі коломністи Джек Андерсон і Лес Віттен опублікували в газеті „Вашингтон Пост“ з 17-го грудня ц.р. свого розлогу пересторогу, кажучи, що, наприклад, в 1973 році урядовці Федерального Бюро Інвестицій відкрили були в приміщенні Конгресу дуже добре замасковані підделухи там агентами советської роз-

відки. Апарати знаходилися в залі, в якій постійно засідав Конгресовий Комітет для розгляду міжнародних проблем та який свого часу переслідував численних свідків, серед них високих урядовців Державного Департаменту, Пентагону тощо. Центральні ЕФ-Ві-Ай покісно не зайняли становища до повідомлення згаданих коломністів.

Українські ветерани засвітають ялинку перед УНДомом в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — Цей субота, 20-го грудня, відбудеться тут заходами Комітету Українських і Українсько-Американських Ветеранських Організацій, церемонія засвітавання ялинки перед Українським Народним Домом при 2-ій авеню о год. 6-ій вечором. Прибрано кольоровими світлами 16 стій висока ялинка буде в тому часі ви-

сталена на хіднику біля УНДому і засвічена при співі українських колядок, що їх співатимуть усі присутні на цій урочистості. Підготуються персонально лейтенант ньюйоркської поліції Геррі Полчі і адв. Волтер Стек. Організатори запрошують до участі всіх українців Великого Нью-Йорку.

Питомці Богословської семінарії у Вашингтоні допомагають громаді, влаштували Миколаївське свято

Вашингтон (Н. Н.) — Столична українська громада відкрила у своєму середовищі новий людський ресурс — питомців Богословської Семінарії святого Йосафата. Цього року вони написали і поставили для місцевой Школи Українознавства оригінальну п'єсу на три дії: „Відвідини святого Отця Ніколая“.

Постановка була здійснена в сучасних строях: ангели були одягнені в білі светри; чорти — в скряпані чорні куртки, чорні штани, темні окуляри на очах. Св. Отець Ніколай (Іван якого зіграв диакон мр Іван Терлецький) був в спископських ризах.

Сюжет п'єси був „зльокалізований“ до вашингтонської Школи Українознавства: чортяк підмовляв дітей, що їм не треба ходити до цієї школи, бо, мовляв, кому здасть українська мова, географія, історія чи культура. Він також пошкодив „небесний поїзд“, що Ніколай не міг привезти дітям дарунків. Знову ж старший ангел в „небесній канцелярії“ бідався, що кинішні молодші ангели більш зацікавлені в розвагах ніж в роботі над дарунками. Очевидно, як це

звичайно буває в того роду п'єсах, все закінчилось щастливо: Ніколай привіз дарунки, а перекопування чортяків виявились безуспішними.

Учителька другої класи вашингтонської школи, Гріна Ясіньська, запропонувала питомцям поставити цього-жакіня на стор. 3-й).

УКРАЇНСЬКА РІЗДВЯНА ПРОГРАМА НА ТЕЛЕБАЧЕННІ В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Оаіо. — В неділю, 21-го грудня ц.р. о год. 3-ій по полудні та в неділю, 4-го січня 1976 р. о год. 3-й, 5-й канал телевізійної станції передаватиме тут українську риздвяну програму, що її приготував Роман Касараба. Співають чоловічий, жіночий і мішаний хор „Дніпро“ під диригентурою Євгена Садовського. Відповідне святочне слово скаже проф. д-р Ярема Раковський; місцецька Ілюстрація картинками Іриси Козубур. Пя сама аудіяція буде передаватися телевізійними станціями в Колумбус, Огайо, і в Пітсбург у Ірі в Пенсильвенії.

Комітет вже поробив багато заходів, щоб участь українців Міннесоти в цих святах була широка і найбільш репрезентативна. Першим важливим успіхом було те, що Комісії Стейту Міннесоти для Відзначення 200-річчя Американської Революції, визнала Український Комітет за рівноправного учасника стейтових святкування цього великого ювілею американського народу. Екзекутивний директор Стейтської Комісії, пані Лоес Полларі, листом повідомила д-ра Козака, що Український Комітет є визнаний як офіційна репрезентатива українців в цих святкуваннях в Міннесоті і йому дозволяється в публікаціях і спонзорованих ним імпрезах уживати федеральні і стейтові емблеми, а організовані ним імпрези будуть оголошені в офіційних стейтових повідомленнях.

Минулого місяця, завдяки заходам голови комітету, Ансамбль Вандуристів місцевого осередку ОДУМ-у виступив на кількарасово показаній телевізійній програмі, приготаваній Стейтською Комісією для пропорування 200-річчя ЗСА.

МОЙНІГЕН В ОН ЦИТУВАВ САХАРОВА, МАЛІК ДЕМОНСТРАТИВНО ВИЙШОВ ЗІ ЗАЛИ НАРАД

Ніна Буковська розначливо змагається за життя ув'язненого сина

Нью-Йорк. — Російський „Саміадаг“ інформує, що Ніна Буковська, мати засудженого советським судом на довігетермінове ув'язнення за оборону людських прав в СССР Володимира Буковського, у розпачливому листі, якого вона надіслала на адреси Міжнародної Амністії в Нью-Йорку і Організації Прав Людини у Франкфурті, Німеччина, просить людей доброї волі на Заході виступити в обороні її сина, який, згідно з текстом листа, зовсім втратив здоров'я і крім тяжкої серцевої хвороби, ревмокардиту, яку він набув на довголітній каторжній праці в концтаборі, тепер хворіє ще на печінку, улкус грубої кишки і недугу очей. Не діялися далі в листі Ніни Буковської, — її сина, хворого і вимушеного, заставляють працювати на тяжких роботах, а коли він відмовився, його почали мучити голодом. Адміністрація Владимирської тюрми докарала його суворою режими, з харчуванням, що складається із куска хліба, соленої риби, квасної капуста і 5 грамів маргарина, чого він ї, так не може їсти, бо згадані харчі викликають стра-

шні болі шлунка. Ніна Буковська просить згадані організації розголосити справу Володимира Буковського і звернутись також до советських чинників та до „самого“ генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва з проханням перестати тероризувати її сина, не нищити його життя і випустити хворого на волю.

Ніна Буковська повідомляє про інший випадок знущання над людиною в Советському Союзі: тому, що син відмовився працювати в тюрмі, за це покарали також її. Урядові чинники стягують з її старчої пенсії на „удержання сина в тюрмі“. Досі, — пише Н. Буковська, — вона вже заплатила 72 рублі. При тому довідалася, що вдержання її сина на „суворому режимі“ вноситься 7.50 місячно, тобто для її в'язнича на день 25 копійок. Сума, яка залишається, йде на вдержання робітників і урядовців КГБ. Щоб рятувати сина, Ніна Буковська просила в листі міністра внутрішніх справ Н. А. Щелохова, що вона годиться вилучувати більшу суму, щоб тільки її син не вмер з голоду, але досі не одержала жадної відповіді.

Український Комітет 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення в Міннесоті визнаний стейтом, розгортає активність

Міннеаполіс, Мінн. (Н. Н.). — Вже від кількох місяців працює в Міннеаполісі громадський комітет для відзначення 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення. Комітет, в склад якого входять 36 представників місцевої української громади, очолює Екзекутива в складі: д-р Михайло Козак — голова, д-р Анастолій Лисій — заступник голови, Леся Луцік і Христиня Ташук — секретарі, Микола Кушнір — скарбник, Володимир Сенін — координатор молоді, мгр Люба Менджега — УККА. Почесними членами Комітету є парохі українських церков в Твін Сіті, Чіголіні і сеньйор української громади, професор Олександр Грановський.

Того самого місяця, на програми етнічних груп, відпоручник Комітету, Микола Кушнір, з успіхом виголосив доклад про українців в Америці і їх вклад в розбудову цієї країни.

Останню, у висліді багатьох нарад і завдяки жертовній праці поодиноких членів громади, вже складена програма для відзначення цих роковин в 1976 році. Майже кожного місяця відбуватимуться імпрези, котрих завданням є в першу чергу, показати багатство нашої культурної спадщини, поінформувати американських жителів про українців, котрих вже 100 років є невід'ємною частиною цієї спільноти і за цей час зробили багато для П'духового і фізичного росту.

В квітні 1976-го року в Міннесотському Музеї Мистецтва в Сейнт Пол відкриється виставку образотворчого мистецтва українських мистців Америки. З доручення комітету, організацією цієї виставки займається пані Надя Новицька, дружина відомого українського кінорежисера. В цьому музеї буде також показ трьох тисяч українських писанок колекції професора Олександра Грановського.

В травні наступного року відбудеться національний (Закінчення на стор. 4-й)

В квітні 1976-го року в Міннесотському Музеї Мистецтва в Сейнт Пол відкриється виставку образотворчого мистецтва українських мистців Америки. З доручення комітету, організацією цієї виставки займається пані Надя Новицька, дружина відомого українського кінорежисера. В цьому музеї буде також показ трьох тисяч українських писанок колекції професора Олександра Грановського.

В квітні 1976-го року в Міннесотському Музеї Мистецтва в Сейнт Пол відкриється виставку образотворчого мистецтва українських мистців Америки. З доручення комітету, організацією цієї виставки займається пані Надя Новицька, дружина відомого українського кінорежисера. В цьому музеї буде також показ трьох тисяч українських писанок колекції професора Олександра Грановського.

В квітні 1976-го року в Міннесотському Музеї Мистецтва в Сейнт Пол відкриється виставку образотворчого мистецтва українських мистців Америки. З доручення комітету, організацією цієї виставки займається пані Надя Новицька, дружина відомого українського кінорежисера. В цьому музеї буде також показ трьох тисяч українських писанок колекції професора Олександра Грановського.

ТРАДИЦІЙНА ЯЛИНКА

Нью-Йорк. — Заходою Секції Дружин Лікарів, яка діє при Українському Лікарському Товаристві, тут в суботу, 24-го січня 1976 р. о год. 7-ій вечора в приміщеннях Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця, відбудеться традиційна Ялинка, у програмі якої візьмуть участь: примабалерина Уляна Шмеркєвська, Олена Генціш, пластовий гурток „Волошки“ з Трентону. По програмі — товариська вечірка. Додік призначений на добродійні цілі.

Об'єднаних Націй, Н.Н. — У середу, 17 грудня, безпосередньо перед закінченням сесії 30-ї Генеральної Асамблеї ОН, посол ЗСА Деніел Мойніген у своїй промові осягався на зв'язки з д-ром Сахаровим в справі амністії для політв'язнів у всіх країнах світу, хоча советський посол Яков Малік ще перед промовою вимагав, щоб Мойніген усунув цю цитату. Малік твердив, що Сахаров, народжений цюгоричною Нобелівською премією миру, є ворогом советського народу. Мойніген відкинув вимогу Маліка і советський посол Яков Малік в залі Генеральної Асамблеї ОН демонстративно вийшов зі зали нарад.

Мойніген цитував академіка Сахарова в контексті забезпечення людських прав, заявляючи, що той Нобелівський лауреат надіється, що достатньо в світі запанують мир і пошанування людських прав. Американський посол прочитав вислів Сахарова про те, що найпевнішим знаком, що мир і пошану-

вання людських прав таки в майбутньому запанують, була б загальна амністія для всіх політичних в'язнів у всіх країнах світу і що „змагання за загальну політичну амністію є змаганням за майбутність людства“.

Амбасадор Мойніген також пригадав: що під час нарад 30-ї Генеральної Асамблеї ОН делегація ЗСА була внесла резолюцію про загальну амністію для політичних в'язнів, але опислі відкликала цю резолюцію, бо комуністичні держави та країни „третього світу“ плянували включити до резолюції такі додатки, які зовсім змінили б її значення. Мойніген заявив, що ЗСА плянують ще раз внести цю резолюцію на наступній сесії Генеральної Асамблеї.

Советський посол Малік одержав текст промови Мойнігена ще перед її виглошенням і пів години перед виступом американського посла, зажадав усунення слів Сахарова. Малік правдоподібно одержав текст від одного з кореспондентів.

Заява американського амбасадора викликала негодування канадського уряду

Оттава. — Понад десять міністрів та інших високих службовців канадського уряду збоїкотували вчорашнє прийняття в честь американського амбасадора Вілліама Портера, яке відбулося тут в понеділок, 15-го грудня, після того, як прем'єр Пієр Е. Трудо публічно опрорнував його раніше твердження, що деякі потягнення канадського уряду у шкідливі для інтересів ЗСА і вимагають перевірки. Амбасадор Портер, який займає такий же пост в Саді Арабі, викликав бурю протестів в Канаді після його інтерв'ю минулого тижня з кореспондентами преси, радіо і телебачення. Хоча амбасадор Портер пізніше заявив, що він тільки коментував справи, що їх заторкував репортер, він не заперечив, що настанова канадського уряду в деяких справах не йде в парі з інтересами ЗСА і видивити думку, що було 5 добре, коли б прем'єр Трудо і президент Форд відбули зустріч в найближчому часі. Специфічно, амбасадор Портер вказав на такі явища, як законодавчий проєкт оподаткування канадських підприємств, які рекламуються в американських журналах, і плани націоналізації американських копальень поташу в провінції Саскачеван.

Виступаючи у федеральному парламенті в Оттаві раніше того дня, прем'єр Трудо гостро критикував амбасадора Портера не тільки за зміст, але й форму його твердження, „уважаючи, що вони „вийшли поза рамки дипломатичного такту“. В дальшому прем'єр Трудо повідомив парламент, що державний секретар ЗСА, Генрі Кіссінджер, зайгтерпелюваний в цій справі міністром Алланом МекЕнемом в Паризі, заявив, що висловки амбасадора Портера думки не є „офіційними поглядами уряду ЗСА“. Прем'єр Трудо зібрав бурю оплесків, коли він в заключенні заявив, що „Канада не є коломнією ЗСА“.

Всеруче Державному Департаментові, який раніше апробував твердження амбасадора Портера, президент Форд у вівторок, 16 грудня, дав дозвіл заступникові пресового секретаря Вілліамові Грінерові подати до публічного відома коротку заяву, в якій сказано, що поміж країнами, які мають такі близькі відносини як Канада і ЗСА, мусять виринути різниці в поглядах на деякі справи. Однак президент Форд уважав, що нема проблем поміж Канадою і ЗСА, яких не можна б розв'язати.

Вінніпегська радіостанція заповідає риздвяні програми

Вінніпег, Манітоба. — Радіостанція Вінніпег CKJS-810 інформує, що цього грудня та в січні наступного р. передаватиме спеціальні українські риздвяні та новорічні програми, щоб в такий спосіб обслужити коло 70 тисяч канадських громадян українського походження, які проживають в околиці Вінніпегу. Казимир Станчиківський, генеральний директор радіостанції, в пресовім повідомленні інформує, що програми включатимуть колядки, щедрівки, вертепи та послання від духовних і громадських провідників української громади Вінніпегу.

редано дві програми з нагоди Свят-Вечора, від 11-ої год. ранку до 12:30 по полудні буде надана програма в українській та англійській мовах, а від 7-ої до 9-ої години вечора передаватиметься програма в українській мові. Опислі радіостанція передаватиме Служби Божі з українських церков, католицької та православної.

На Різдво, 7-го січня, знову будуть передавані дві програми, від 11-ої рано до 12:30 по полудні, а в 7-ій год. вечора розпочнеться спеціальна 5-годинна передача. На Маланку, тобто 13-го січня, в 11-ій год. вечора розпочнеться спеціальна українська новорічна програма. Радіостанція інформує, що професіоналісти, бізнесмени та інші матимуть змогу на цих програмах передати свої риздвяні та новорічні привітання.

В справі дальших інформацій про ці спеціальні українські радіопрограми можна звертатися телефоном на число (204) 947-6641.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

В ІРВІНГТОНІ ПОМЕР ЮРІЙ КІПЧУК

З Ірвінгтону інформують, що там у четвер, 18-го грудня 1975 р., помер на 72-му році життя бл.л. Юрій Кіпчук, член УНСоюзу у Відділі 133. Панахидя була заповеджена на п'ятницю, 19-го грудня ц.р., в похоронному заведенні Литвін і Литвин, о год. 8-й вечора, а похорон в суботу, 20-го грудня о год. 9-й рано, з цього ж заведення до церкви св. Івана Хрестителя, а відтак на цвинтар св. Андрія в Вагид Вруку.

Покійний осиротів дружину Ольгу з Лопатяків, дочку Надію з родинною, два сини — Ігора і д-ра Юрія з родинною, брата Адрія і дальшу родиню в ЗСА, Канаді і Україні.

НАГОРОДИЛИ УКРАЇНСЬКЕ ВИДАННЯ

Торонто. — На престижному конкурсі графічного першенства з-поміж книжок, виданих в 1975 р. з ділянок молодіжної літератури, першу нагороду за артистичне оформлення книжки „Летючий Корабель та інші українські народні казки“ признало видавництво Райнгарт і Вінстон в Торонті. Книжку казок видавала Центральна Комітет Українок Канади. В конкурсі брали участь видавництва Канади, ЗСА і Мехіко. Згадану книжку українських казок в англійській мові в цілі 5.82 за примірник можна ще замовляти, пишучи на адресу: Holt Rinehart & Winston of Canada, 55 Horner Ave., Toronto, Ont. (Attn. Mrs. E. Gubbins).

У ПАМ'ЯТЬ БЛ.Л. ПРОФ. Д-РА МИКОЛИ ЧУБАТОГО

Нью-Йорк. — Заходом Українського Католицького Об'єднання „Обнова“ буде відправлена тут в церкві св. Юрія в п'ятницю, 26-го гру-

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 - authorized July 31, 1918.

Подарункова: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОЮзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправдати і скорочувати надіслані матеріали, незалежні матеріали повертає тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, добувши задрозсовану копію з відповідного поштового відділення. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нехай знає світ...

Сьогодні вже немає міжнародній політиці проблем, які в якійсь мірі посередньо чи безпосередньо не затрукували б великого — так мовити б — українського комплексу: колоніального становища України в імперському Союзі, зловживанні паперовим статусом "суверенності" т.зв. Української Радянської Соціалістичної Республіки в Об'єднаних Націях, величезної мартирології українського народу під окупаційним комуністсько-московським режимом та безперервних і справді героїчних змагань українського народу до волі і незалежності. Усе це на повну ширину вивагає справу того, що не відсьогодні вважається головним завданням української діаспори: поширювати правду про Україну.

Очевидно, багато чого в цьому вже зроблено і робиться сьогодні та планується на завтра. Ми вже поділяли про випуск цілого ряду книжкових публікацій, включно з виданою старанням і коштом Українського Народного Союзу монументальною Англоюмоною Енциклопедією Українознавства під головування редакцією проф. д-ра Володимира Кубійовича, наша студентська молодь здійснює свій сміливий задум із створенням Гарвардського Українського Наукового Центру, в цілому ряді міст наші громади поважно причинилися до залучування і продовжування та поширення українознавчих студій на місцевих університетах, наші акції в обороні українських політ'язнів у Советському Союзі, включно із зверненням до законодавців та урядів, постійна активність наших центральних репрезентативів, українського Конгресового Комітету Америки і його президента проф. д-ра Л. Добрянського у Вашингтоні та Комітету Українців Канади в Оттаві, — щоб згадати тільки головніше, — становить уже поважний вклад в нашу доповідь українському народові в його змаганнях.

Проте, с це ряд справ і можливостей, що їх ми тільки в дуже малій мірі або й цілком не використовуємо. Це відноситься головне до тієї ділянки, що її в Америці і Канаді називається засобом масової інформації. Наші власні періодичні публікації англійською та іншими світовими мовами, хоча і виконують своє завдання до деякої міри, ще дуже незначальні і далеко не відповідають ані нашим потребам, ані навіть нашим можливостям. Друга і найбільш у нас занедбана це справа — це наше використання наявних можливостей в американській і канадській пресі та інших засобах "масової комунікації". Очевидно, ми не маємо можливостей слідувати за цими справами в цілій країні, але наведемо приклад ролі Української ССР в Об'єднаних Націях в справі дуже голосної і з точки зору міжнародної політики далекосяжної антивоєнської резолюції. Американські газети, країнові і місцеві, заповняли та ще й сьогодні заповнюють свої сторінки голосами своїх читачів та листами до редакцій, між якими майже немає читачів і кваліфікованого становища українців. Очевидно, що це ще не означає, що таких голосів не було, але вони могли бути такі, що не заслуговували на увагу. Випинок у цій справі становить Захід. Лосанджелеські "Таймс" і "Екзамінер", Глендейльські "Нюз" та ряд інших надрукували листи Олександра Бунька, Йосипа Жукя, Яна Гавранка та інших і вже самі заголовки голосів: "Російська інтрига", "Україна — поневолена нація", "Московський голос українською мовою" і подібні говорять самі за себе.

Така акція не вимагає ані спеціальних фондів ані великого труду. Аби тільки відповідне знання, вміння та добра воля. Використовуємо такі нагоди і можливості!

Полікшіє на гарчачім...

Хоча Советський Союз тільки протягом кількох останніх місяців доставив марксистській фракції в Анголі коло 150,000 тонн різного роду зброї, включно з кулеметами, гарматами, танками, ракетами тощо, а крім того вже протягом кількох років видав величезні суми грошей на підтримку тієї фракції, Сенатська підкомісія для закордонних справ минулого вівторка одностайно схвалила резолюцію, яка вимагає, щоб ЗСА прийняла будь-яку військову допомогу для двох інших фракцій в тій колишній португальській колонії, які старяться не допустити до перебрання влади марксистами, а тим самим запобігти поширенню впливів Москви в Африці. Сенатська підкомісія проголосувала цю резолюцію, не зважаючи на те, що американська військова допомога була досі дуже мала, коли порівняти її з допомогою Москви, та не зважаючи на те, що в Анголі тепер перебувають советські "дорадники" і кубинські військові частини.

Проте, не тільки члени Сенатської підкомісії для закордонних справ, але всезростаюча кількість інших законодавців в обох Палатах Конгресу протягом кількох останніх днів почали висловлюватися проти будь-якої допомоги для антимарксистських фракцій в Анголі. Як вказують коментатори, ті законодавці бояться, щоб Ангола не стала для Америки "другим В'єтнамом", тобто бояться, щоб фінансова допомога та допомога в зброї не були першим кроком до дальшого втягнення ЗСА у громадянську війну в тій африканській країні. Отже, "полікшіє на гарчачім" в В'єтнамі, законодавці тепер "думають на холодне" в Анголі. Самозрозуміло, що Америка повинна величезними способами старатися оминути вмішування в громадянські війни в інших країнах, але також не може допустити до того, щоб Советський Союз без жадної перешкоди поширював свої впливи по цілому світі. А резолюція Сенатської підкомісії для закордонних справ, яка вимагає, щоб ЗСА прийняла будь-яку допомогу для антимарксистських фракцій в Анголі, як також ізоляційні погляди багатьох інших законодавців можуть захопити тільки Москву поширювати свої впливи в Африці. Згадана резолюція та ізоляційні заяви таких чільних сенаторів як Майка Менсфілда, Гюберта Гамфрі та інших можуть переконати кремльських верховодів, що ЗСА не будуть робити жадних серйозних заходів, щоб змусити Советський Союз припинити своє втручання в громадянську війну в Анголі, чи в інших країнах, а тільки обмежаться до пересторог.

Втручання Москви в громадянську війну в Анголі не тільки представляє собою дальшу спробу Советського Союзу "колонізувати Африку", але також становить серйозну загрозу для ЗСА та інших держав вільного світу. Америка повинна відстоювати всі можливі заходи, щоб Ангола не стала другою "В'єтнамом", бо всіні могли б прийти черга і на саму Америку.

Я. Гайбас

МАЯК ПОВЕРТАЄТЬСЯ НА ЗАХІД

7-го грудня ц. р. у Гонюлю після відвідин Китаю і двох інших азійських держав, президент Форд проголосив нову "доктрину Паціфіку", яка мала б на якійсь час визначити шляхи американської світової політики. Проголошення доктрини американським Президентом справа не нова, іше діло вага й тризвучність цієї доктрини. Бували вони не раз, як, наприклад, "доктрина Монро", обов'язуючу платформою політики прогавою дуже довгого часу, а бувало й так, що після її проголошення швидко про неї забували. Останніми десятиліттями майже кожен президент "проголошував доктрину". Проголосив був доктрину президент Труман, проголосив Айтенгавер, не встиг проголосити Кеннеді, потім проголосив Ніксон, а тепер Форд.

Проголошення "доктрини Паціфіку" президентом Фордом у першому моменті не викликало особливої уваги. Напр., "Нью Йорк Таймс", дуже чутливий на всі політичні вітри та ще й не менше кваліфікований у цих справах, назвав її "засадничо повторенням" напрямних дотеперішньої політики. Нам же видастись, що воно далеко не так. Принаймні наміром Президента і його відповідального оточення було не "повторити" дотеперішнє, але так спробувати вивести американську світову політику на нові шляхи. Умови проголошення і текст тієї доктрини дуже виразно вказують на це. А що існувала й існує потреба на таку основну переорієнтацію американської політики, то на це найменшого сумніву немає. П майбутні успіхи, а ще більше дотеперішні неуспіхи, вимагають цього.

Пригляньмося змістові самої доктрини. Її головні засади, перекладаючи в дієвість, то це буде не тільки нова доктрина, але також доктрина, яка рішуче впливає на долю світу. Коли ж закінчиться це тільки на папері, тоді матимемо злочасне повторення того, що було за Фостера Даллеса з "пактуванням з позиції сил", "політикою визволення", "масовою відплатою" і т. д. Однак, "Хорол річка не та", що була за Даллеса, умови в світі теж не ті, сьогодні вікунди відступати, світ змінюється, та й уклад сил у ньому й ЗСА не можуть позволити собі сьогодні на люксові пустоопоронні декларації. За їхніми заявами мусять бути людські груди й непорожні руки, рішені не похитно ці декларації захищати. Треба, щоб за такими словами слідували такі самі діла!

Перша й остання (шоста) точка доктрини загальною, а вона тільки визначають в а п р и м і. Вони стверджують: "Сила Америки є підставою кожної постійної рівноваги на Паціфіку" (перша), "Мир в Азії вима-

гає такого роду господарської співпраці, який відповідає б аспіраціям усіх народів цього району" (шоста). Крім Москви ніхто, за інтересованій миром і добробутом у цьому районі, не буде проти цих стверджень. Зокрема постулат господарської співпраці, наставлений на добро всіх народів, мусять викликати позитивний резонанс. З американського боку є він очевидно по-жерство, коли зважаючи на наявність надпопулярних "міжнароднонаціональних" спілок, тобто фактично американської власності, їх нестерпні апетити й широко розставлені в світі сіті, яких завданням є якраз протилежне, тобто загортати собі всі прибутки й матеріальні користі під усіма можливими претекстами.

Друга точка доктрини говорить про союз з Японією, як "основний важіль стратегії" Америки, що зовсім ясно й очевидно. Говорячи в точці другій про "стабільність і безпеку Південно-східної Азії", Президент гадає про Індонезію і Філіппіні тільки й інші, гучніші зформулювання призначення від Південній Кореї і В'єтнаму, головним током аудіру з Китаєм. Під адресою Кореї він заявив: "ЗСА готові взяти до уваги конструктивні шляхи послаблення напруження на півострові", тобто над Паціфік, "Америка — нація тихоокеанського басейну має життєві зацікавлення в Азії і відповідальність переобрати керівну ролі...", "збереження суверенності і самостійності наших приятелів і союзників є найважливішим завданням американської політики".

На цьому можна б і стати. Бо чи можна виразніше й твердіше проголосити ці правди? Ні, не тільки правди, а фундаментальні, категоричні вимоги, від яких у недалекому майбутньому залежатиме жити чи не жити? В цих ствердженнях стійкість такого очевидного змісту, що коли й направилося Вашингтон президентом Форда, або іншого Президента, перекладаючи в дієвість, то це буде не тільки нова доктрина, але також доктрина, яка рішуче впливає на долю світу. Коли ж закінчиться це тільки на папері, тоді матимемо злочасне повторення того, що було за Фостера Даллеса з "пактуванням з позиції сил", "політикою визволення", "масовою відплатою" і т. д. Однак, "Хорол річка не та", що була за Даллеса, умови в світі теж не ті, сьогодні вікунди відступати, світ змінюється, та й уклад сил у ньому й ЗСА не можуть позволити собі сьогодні на люксові пустоопоронні декларації. За їхніми заявами мусять бути людські груди й непорожні руки, рішені не похитно ці декларації захищати. Треба, щоб за такими словами слідували такі самі діла!

Прочитавши ще раз і ще раз цю промову Президента і цю його "тихоокеанську доктрину", ми розуміємо, чому перед проголошенням треба було Президентом і хати до Китаю. "А що це за Європою? Є й про неї згадка в доктрині, а саме, що вона має "історичні й господарські зв'язки з Азією". І це все? Так, і це все! Як же Європа має повні руки роботи? Вона показала перед Гельсінкимами, в часі і після війни, що європейські державні мужи розуміють, про що йдеться, та вміють рішуче поспішати. Хто сумнівався б у цьому, хай подивиться на приклад Португалії, де європейські мужи без труду врятували положення. Іншими словами, хай Європа політично й мілітарно підляне свого простору і прилягаючих, та хай торгує з Китаєм, бо ж має "історичні й госпо-

І. Бот

СПРАВЖНЄ ОБЛИЧЧЯ ЛЕНІНА

Книжка А. Солженіцина "Ленін" щойно видрукована в Парижі російською мовою і має повстати в безрідні наступного року англійською мовою в Америці. Вона має 240 сторінок та є фактично збіркою окремих розділів, що мали бути включені до інших праць Солженіцина, як, напр., "Август 1914" — про бої в Прусії, коли була розгромлена німецька армія ген. Самсонова.

Поява цієї праці розбиває мій, а не час поширюваний советською пропагандою, про "геніальність" Леніна та велике "благо" його вчинення для всього світу, і в цьому її велика цінність. Солженіцин згадує про брошуру "В. І. Ленін" з тиражем на 300 тисяч з 1970 року, в якій автори старалися показати величчя їх учителя, крім того брошура присвячена питанням — націоналізму, праву нації на самоназначення та "національній гордості великоросів". Солженіцин натомість виявляє справжнє обличчя Леніна, для якого не було нічого святого, бо сам Ленін писав не один раз, що він не визнає жадних зобов'язань та "буржуазної моралі", а про Леніна "якогось власну мораль" говорять у книжці А. Солженіцина факти про відношення його з Інесою Арманд. Ці відношення були не тільки "приятельські", але пов'язані з порушенням Леніном його шлюбних зобов'язань Надежді Крупської; до речі, шлюб з нею відбувся під час заслання на Сибір і його давав священник, бо в ті часи і не могло бути. В своєму особистому житті, як виявляється, Ленін наслідував Карла Маркса, який мав нешлюбну доньку від своєї служниці, але тільки з тим додатком, що Ленін був ще й "хворий певною-небудь".

А "Советська газета" про походження Леніна. Цей біографічний матеріал він подає немов у формі новели, переспаної фактами, наведеними розмовами, думками та подіями, в яких Ленін брав участь напередодні революції в Росії. Письменник виявляє читачеві всю мірабу та заборізаність "вождя пролетаріату", який був просякнутий безмежно нена-

дарськй зв'язки". Значить, виглядає на "поділ гріш". А чи й поділ роль у ролі, як і в боротьбі, не умовно перемогло? Що ж будуть далі робити болшевики? Це без труду можна передбачити: Москва буде лаятися, складати гострі заяви на зовні, а за кулісами буде мовити, обіцяти концесії, робити нібито уступки, маневрувати, пробувати поділити Захід, "червоної куцці" будуть обіцявати ласим на зиски промисловцям і купцям золоті гори, щоб тільки вийти з небезпечних зон. Та цим разом це вже, мабуть, заїзшло!

висто до всього, в тім числі і до простого люду, зокрема до селянства (стор. 180).

Треба підкреслити, що автор А. Солженіцин змілю вилітас в свою розповідь головні ідеї Леніна та факти з його життя у Швейцарії. Там є також згадки про українців, як, напр., говорять про причини початку війни в 1914 р., коли відомий приятель Леніна Парвус виступив у пресі зі статтями на тему — за демократію, проти царизму, Солженіцин пише, що Ленін підкопив цю ідею та почав будувати основи для своєї політики, уважаючи, що тільки Німеччина може розвалити царську імперію, а її перемога буде "перемогою соціалізму". Далі А. С. пише, що на цю публікацію Парвуса прийшли поради перші з Відня від "Союзу Визволення України" (старі знайомі з часів "Скряки"), а потім нірмені та грузинські націоналісти. Всім Борця проти царизму відчинялися двері його гостинного дому в Константинополі (стор. 113-4).

Знову на стор. 136 згадується Україна, як важливе місце для поразки Росії: "забрати донецькі басейни і Росія кічена", та на стор. 195 наводяться розмови з німцями про сепаратний мир. Автор говорить про думки Леніна: "Прусські юнкери не в стані охопити справу, вони не побачать за своїми спінами діалектики... Вони не бачать далі окопів сьогодні, — що вони знають про сучасну революцію? Ми їх переграємо, бо ми всі розумніші від них... Ім тільки хочеться сепаратного миру та відтягнути від Росії Польщу, прибалтійські губернії, Україну, Кавказ — так ми з радістю віддамо їм, давай, говоримо про це..."

А тим часом у Цюріку ведуться живі розмови; приїждять Парвус; влаштовуються активна праця по поверот до Росії, бо можна "прогавити революцію", як прогавив Ленін у 1905 році... І тоді береться до посередництва Скларц, який мав зв'язки в Берліні, та німецький посол у Цюріку. Вони організують переїзд Леніна та інших через Німеччину до Швеції, а звідти вони вже на гроші Парвуса та німецького штабу відіслалися до Росії. Було три транспортні вузних революціонерів, серед них Мартов (Цедербаум), який зформував у Вільні ідеологію Бундів, але потім відмовився від цієї групи. Не трімо моральної заборізаності болшевізму і був проти захвату влади.

Цей Мартов перший виступив з ідеєю — їхати через Німеччину. Ленін боявся оголосити свій плян першим і дуже зрадів після виступу Мартова та піддержав його.

(1)

висто до всього, в тім числі і до простого люду, зокрема до селянства (стор. 180).

Треба підкреслити, що автор А. Солженіцин змілю вилітас в свою розповідь головні ідеї Леніна та факти з його життя у Швейцарії. Там є також згадки про українців, як, напр., говорять про причини початку війни в 1914 р., коли відомий приятель Леніна Парвус виступив у пресі зі статтями на тему — за демократію, проти царизму, Солженіцин пише, що Ленін підкопив цю ідею та почав будувати основи для своєї політики, уважаючи, що тільки Німеччина може розвалити царську імперію, а її перемога буде "перемогою соціалізму". Далі А. С. пише, що на цю публікацію Парвуса прийшли поради перші з Відня від "Союзу Визволення України" (старі знайомі з часів "Скряки"), а потім нірмені та грузинські націоналісти. Всім Борця проти царизму відчинялися двері його гостинного дому в Константинополі (стор. 113-4).

Знову на стор. 136 згадується Україна, як важливе місце для поразки Росії: "забрати донецькі басейни і Росія кічена", та на стор. 195 наводяться розмови з німцями про сепаратний мир. Автор говорить про думки Леніна: "Прусські юнкери не в стані охопити справу, вони не побачать за своїми спінами діалектики... Вони не бачать далі окопів сьогодні, — що вони знають про сучасну революцію? Ми їх переграємо, бо ми всі розумніші від них... Ім тільки хочеться сепаратного миру та відтягнути від Росії Польщу, прибалтійські губернії, Україну, Кавказ — так ми з радістю віддамо їм, давай, говоримо про це..."

А тим часом у Цюріку ведуться живі розмови; приїждять Парвус; влаштовуються активна праця по поверот до Росії, бо можна "прогавити революцію", як прогавив Ленін у 1905 році... І тоді береться до посередництва Скларц, який мав зв'язки в Берліні, та німецький посол у Цюріку. Вони організують переїзд Леніна та інших через Німеччину до Швеції, а звідти вони вже на гроші Парвуса та німецького штабу відіслалися до Росії. Було три транспортні вузних революціонерів, серед них Мартов (Цедербаум), який зформував у Вільні ідеологію Бундів, але потім відмовився від цієї групи. Не трімо моральної заборізаності болшевізму і був проти захвату влади.

(Продовження буде)

3 НАШИХ ВУДНІВ

Згадуємо Миколая

Треба сказати відкрито, що святі узодники мали б тямити гріх, якби нарисали на наш український — католицький календар. Зокрема, маємо тут на увазі св. Юрія і св. отця Миколая. З латинського календаря, як знаєте, "видворили" їх без надроду кілька років тому, зате в нашою, українському, вони поважаються беззастенливо, ніж у Вога за дверима. Святого Юрія зробили навіть на еміграції пластуном — сениором керівництва і жадне Свято Восни без нього не обходиться. Святий Миколай має "чоправда, поважну конкуренцію в особі Санта Клоаса, але його дає собі раду з тим червоноокомим "партнером", що ні повагою, ані достоїнством ніяк не може рівнятися до старорічового, патріаршого вигляду і характеру, святого.

Я хочу звернути вашу увагу на те, що св. Миколай займає теж тривку позицію в українській літературі, і то не тільки для дітей, але й для дорослого читача. Згадати б новелу М. Черемшанин "Св. Миколай в зарти". Що тут казати — майже кожний з нас, пишущих людей, мусів зрештиту, жоб би раз у житті, свято-миколаївською сценкою гн "вертепом". За т. зв. "мольським часів" найбільше відзначається в тій ділянці російської редакції львівського "Дзвінка" Юра Шкрумеляк, тут же, в ексилі, надає турніста треба віддати вельми заслужений на полі дитячої літератури нарі письменників: Лесі Хранливей і Романові Завадовичеві, співредакторів "Веселки".

В цьому місяці перестало оперувати іменами, жоб із малого фрейтона не вийшла в мене так звана "кобаса", тобто стаття з 2-го сторінки "Свободи". А подругу з міркую собі, жоб десту з товаришів пера, жоб заввасував до великої літератури, не жогі би тепер признавався до гріха молодості, жоб він колись дався на підмоу якийсь "судиниці" і написав для її садочку "еску про "Гостя з неба"... Приїждється собі самому едаритись у груди і сказати — "многочного у агришче" — у цьому департаменті.

Так, наприклад, багато років тому, на прозання тодішнього голови Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку сл. н. Сергія Литвиненка, написали ми до стлітки з шановним редактором Романом Купчинським, святожомиколаївській сценарій — навесело. Роллю святого Миколая відіграв незбутній д-р Микола Шлемкевич, анголом був теж Микола, але... Понеділок, а прерокрасно — спокосилим чортом — наша балерина Рома Прійма (це тоді не Вога-Гевська). Потім критичні тисали, жоб Понеділок мусів бати найкращим у небі анголом, якщо не дав себе спокосити найкращому на землі сортою... За це йому, Миколі Васильовичу, не лежитьсь, в день і'ямин, грішке "Многая Літа"!

І к е р

штї візід до Нью Йорку. І тут темперамент та талант зумів перебороти ще одні нові обставини. Він — очевидно член ОМУА, клубу, НТШ, АДУК і впретті звернення громадських наставлень — Рада в справах Культури. Коли рідні журились його адором'ям, надпербленим нічому турботою за інших, розхитаними нервами та смертними співробітниками, він відповідав з питомим йому гумором: "І так мене коліє шляк графити". Це одне з його устах слово з галицького словника і воно було пророче. До лікарів не ходив, тернів мовчав. Жив і горів. І згорів в рогарі діяльності, написавши останнього дня свого життя статтю в обороні мистецького твору. Й не домалювавши прегарного "портрету". Але дарма! Це недоречення нагадує вічний рух, якому невтомно піддавався великий мистець.

(Кінець).

Оксана Керч НЕМАЄ ГРІШОГО, ЯК ЗАГІНУТИ БЕЗСЛІДНО

Та й чи лише Радис? Чезре робітню В. Ласовського перейшли всі львівські мистці і львівські. Найважчим "учнем" молодого Ласовського був багатостарший за нього усеусу д-р Іван Іванець. Оцінивши заслуги та ілюстрації співробітника видань "Червоної Калини", "Господарської - Кооперативного Часопису", заставив переносити ці батальні ескізи на полотно. З розкиданням рисунків по календарях та газетах вирислю динамічній полотна баталіста Івана Іванця. Були інші не такі видячі. Але чи В. Ласовський розраховує на адляність? Найкращою подякою був факт народження ще одного мистецького твору, ще одного прояву української культури. Коли малювальні твори Володимира Ласовського не назвемо прикрасою

дня портрет Антонича. На жаль, цей портрет залишився у львівському музеї, та й не залишився. У той же плідний анжумський період Ласовський намалював ряд портретів — журналіста В. Дзіся, о. Осипа Кладочного, письменниці Галини Журба, лікарки Орелі Сімович. У його мешканні залишився між іншими портрет Тодоса Осельчиши, який під час сезону читав перші пісні з поема "Поет" мистцем.

Війна, болшевиків, короткий проте страшний період "Спільні Мистців України" з провакаціями, творчими за-зволненнями на потворних ставліях — жадний час, що пригнобував В. Ласовського, довернення з "творчого відрідження групи мистців Західної України" до Києва. Київ, в якому коліє дитячий перебував В. Ласовський, проявив його жадом! Московська мова, залюканий, "живий" контакт з НКВД! Пригадується, з яким болем згадував пониженому отару архітектуру і псевдо-архітектуру нового Києва, що мала заслониши знищення і руїну та сліди української культури! За німецької окупації короткий віддік. В-

Ласовський в міністерстві культури українського уряду. Пляхи, ділянки. Театр в будинку опери, прерасна декорація до неповторної "Землі" великого Блавацького. Нові п'єси, нові сили. Проте коротко, і тоді вже еміграція і то без вороття. Ще останній клаптик України село Середнє Велике на Лемківщині. В. Ласовський розмалював церкву. Вона, як писанка в псевдодубочному стилі. Але село-театр не самостійної війни. Не лише гармати, але банди й просто різня. В Кожанці, в якій за кохили грудку землі (тієї, що залишилася в мертвій долі) до Відня, Грапу, Тароло. У кожній ситуації, в кожному клопоті, виручав малювальний талант — тут знаменитий портрет — як засіб пересування. За порятунок: авто на дорозу і перепутка. В таборі у Куфштайні В. Ласовський став директором театру на прохання американського командана польського походження. З Тиролю до Парижу на зелену, без сотника при душі. Тут малювання церкви св. Влодимира і відпочинку у відношавлях та відкриваєх залюк Льюру. З Парижу до

Південній Америці, до Аргентини за групою українців на папшорти польових робітників. Коли минули перші клопоти з мовою, хатню, роботою, у В. Ласовського прокидається організаційний дух, з невчирною енергією. Зразу Спільна Літературна, Мистців та Науковців, Театральна Студія, театральні вистави, декорації і костюми. І це одна знаменита амлість: сценічна характеристика. Пригадується п'єси з історичною тематикою. На сцені живі історичні постаті. Всі дикувалися, як це він так зумів характеризувати, а відповід В. Ласовського була: "Просто на одному обличчі малюю друге". Чудовий Львівський театр. Концерти молодих талантів. Вистави малювальні. Творча прияд з Вагеном Опацьким, Михайлом Гаврилюком, Юрієм Тисом, Костем Бульдіном, Анатолем Калиновським, Миколою Денисюком, Осанією Драгомановою, Олександром Сапком, Ігорем Кучуровським (до речі, ніякий літературно-мистецький клуб на американському, та чи лише американському континенті не працював так, як у Буенос Айрєс!). І впр-

„Рогом обильности“ називас „Нью Йорк Тайме“ м'ясарию Я. Куровицького

Нью Йорк. — Відоме українське підприємство м'ясних виробів Ярослава Куровицького, що приміщується при 1-й есенно та поміж 7-юю і 8-юю вулицями, були в центрі уваги кореспондентки „Нью Йорк Таймсу“, яка помістила обширний допис в цьому щоденнику в середу, 17-го грудня ц. р. п. н. „Менка для любителів шинок та ковбас“. Допис зачинається від українського слова „Смачного“, яке впродовж читає до крамнички, що її кореспондентка називає „рогом обильности“, бо в ній: вуджені шинки, різномодні ковбаси, паштети, вудженки, різні сирки і всілякого роду готова перекуска, що може послужити господарям до буфету, як: розмаїті салатики, червона і квасна капуста, печені м'ясища, омлетти, мунтарди власного виробу, заправлений пікантний хрін тощо. Тут і можна отримати смачно приправлену кашанку, щоб спожити на полуденок, а також закупити різного роду спечені вже м'ясища, які можна пригрі-

ти на вечерю, коли несподівано додому зайдуть гості, або м'ясні вироби, що можуть пригодитися на пікнік в кожній порі року, наприклад, паштет чи печеня, а ціні 2.50 за фунт. Кореспондентка підкреслює, що ціни в крамничці Я. Куровицького в порівнянні з іншими куди нижчі. Після появи допису про підприємство Я. Куровицького, властитель сказав, що звес час у його крамничці дзвеніли телефони з різних міст Америки — Востону, Вашингтону та інших. Допис про підприємство Я. Куровицького, яке приблизно 20 років тому заснував його батько Ераст, попливалися вже декілька разів раніше в американській пресі, а на телевізійній станції подавано монетами про це популярне підприємство. Окрім допису, в „Нью Йорк Таймсі“ поміщено знімку, на якій властитель крамнички під час різдвяного сезону збирає вікно підприємства, кладучи туди шинки, завуджені у масивних печач підприємства.

ВСІМ НАШИМ ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЮЧИМ складаємо щірі побажання ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ЛІДА І ЗЕНКО КОЗАКИ ОЛЯ І МИХАСЬ МОЧУЛИ ОЧКА І ЄВГЕН ШИПАЛИ

Замість вислати святкові карти, складаємо \$60.00 на цілі Комітету Оборони Валентина Мороза.

ХОР ЦЕРКВИ СВ. МИХАІЛА в ГАРТФОРДІ, Конн. під дир. ОЛЕКСАНДРА ПРИШЛЯКА повідомляє Шановне Громадянство, що дня 24-го ГРУДНЯ 1975 р., о год. 9:30 рано ХОР

виступить з колидами на ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ СТАНЦІЇ НВС, Канад 30.

Також 25-го ГРУДНЯ на РІЗДВО, год. 8:45 ранку Хор приготує Різдвяну Програму на радіостанції 1040 на Хвизях 3:40 ВЕЧІМ.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВІДІЛІ — ПОВІТ МОРИС запрошує на

ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ (БАЛЬ ПАЦЕНТІВ) в суботу, 10 січня 1976 р.

Початок: год. 9-та вечора в AMERICAN LEGION HALL Legion Place, Whippany, N.J.

- Грас оркестра „ЧЕРЕМОШ“
Вступ \$12.50 від особи, що включає гарячий і холодний буфет та напиться.
За інформаційними прошу звертатися до пані С. МУЛИК — (201) 584-8954.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ 42-й ВІДІЛІ в ГЕМОТЕДІ, Н. Й. влаштовують

ТРАДИЦІЙНИЙ МАЛАНЧИН ВЕЧІР СУБОТА, 10-го СІЧНЯ 1976 р., год. 9-та вечора в залі Українського Парафільного Центру СВ. ВОЛОДИМИРА 226 Uniondale Avenue, Uniondale, N.Y.

- Приграватиме одна з кращих українських оркестр „ТЕМПО“
Вступ — дорослі 7.00 дол., шкільна молодь 2.00 дол.
Столики замовляти в день (516) 483-8887, веч. (516) 538-2611.
До участі запрошуємо все Українське Громадянство.

ЗАПРОШУЄМО ВІШ. ГРОМАДЯНСТВО НА УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ

яка відбудеться в просторих банкетних залах "Holiday Inn" of Somerville US Route 22 (East Bound)

31 грудня 1975 р. Початок о год. 9 вечора до?

- При звуках оркестру „МРІН“ під дир. В. ХОМУТА
Холодний і гарячий буфет для гостей протягом цілої завіди, включно з шампанським при ЗУСТРІЧІ НОВОГО РОКУ, за вступом тільки 15.00 дол. від особи.
Простіться ЯКНАЙСКОРІШЕ резервувати столики на 8, 14 осіб і т. д.
Тел. (201) 526-9500 Власник — УКРАЇНЕЦЬ

ЗАРЯД ОСЕЛІ СУМА у Е. ЛІВБЛІ, Н. Й. влаштовує

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ в СЕРЕДУ, 31-го ГРУДНЯ 1975 р. в залі НОВОГО БУДИНКУ ОСЕЛІ

- В програмі багато несподіванок, а смачний буфет у заряді ПАНЬ.
До танців гратиме оркестра „ВОДОГРАН“.
Початок завіди о год. 9-11 веч.
Столики та підлоги просяться замовляти в Головній Управі СУМА.
Тел. (212) 477-8084 або на Оселі СУМА — (914) 647-7230.
На зустріч Нового Року запрошуємо Молодь і Старше Громадянство.

Увага! Ньюарк Ірвінгтон Мейнелуд і околиця! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J. має честь просити ВІШ. Членство і Громадянство на ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

50-ліття США у Твин Сіті

Для звечливання 50-літнього Ювілею Союзу України Америки — 16-й Відділ США — Мінеаполіс - Ст. Пол улаштував 16-го листопада ц. р. виставку українського народного мистецтва та красвдів українців, в школі св. Константина в Мінеаполісі. Метою виставки було пригадати й показати українську тиль, що її колись залишили, їхнім дітям, які її ніколи не бачили і тим всім не-українцям, що нею цікавляться. Таких на цій імпрезі було багато, навіть один кітасець з Гонг Конгу — професор математики Мінеаполіського університету. Щоб всі відвідувачі могли добре все зрозуміти, на всіх експонатах паралельно подаю українські та англійські пояснення з думкою, що це причиниться до кращого пізнання нашої Ватківщини та її особливостей. Було багато цінних творів нашого народу, що їх одержали з України вже на еміграції або збрали ще вдома наші працотівні і жертвенні жінки - союзниці, які дорожать цими скарбами української духовости, що їх ворог намагався знищити. Виставлено кілька цінних творів відомого українського мистця Олександра Канюки, та красвди України — міста, села, природа іншого любителя українського мистецтва, бо ми розуміємо, що коли текстові видання збуджують в уяві своїх читачів тільки певні абстрактні образи, то ілюстрації з чіткими поясненнями подають такі образи в синтетичній і можливо найбільш конкретній формі і тим самим зближують відвідувача до живої України — навіть на великій відстані простору і часу.

Виставку відвідало понад 200 осіб — місцевих українських громадян та запрошених гостей. Пластуки місцевої станції та членки 16-го Відділу США давали подснеження, на відповідку літературу, так, що дості мали по можливості повний образ України. Між іншими були там тех випивки, що блистли красками веселія, кераміка новітня і давня з зображеннями трипільців з-перед 3000 літ перед Хр., оригінальні скульптурні поєси з крамнички п. Процаїв, що їх зживали українські гетьмани, типові весільні короваї по-мистецьки виконані Г. Давидоч та багато інших творів праці і хисту української людини, що їх так старанно охороняли і зберігали, головню в час воєнних лихоліть, українські жінки. Дивлячись на цю виставку та інші того роду

глибоко відчувасмо, що мистецька культура, яка розкаїтала і мавмірала під тиском ворожого окупанта від найдавніших часів на наших землях — вирозно впливала на розвиток мистецтва в наступні віки — аж до новітніх часів. Для нас особливо цінні ті традиції давнього мистецтва, в якому проявляються риси живої творчости українського народу, традиції, що збереглись до нових часів і вказують на дуже давнє походження мистецтва України.

При поясненні експонатів ми бачили наочно, що мистецтво взагалі — для нас, а головню нашої молоді зокрема, є певного роду мовою, яка часто є далеко легше зрозуміла теж не-українцям, як слово, бо візія завжди глибоже утривалюється у свідомості людини, як тільки звукові враження.

Членки 16-го Відділу США приготували буфет в залі українського кулінарного мистецтва. Влаштування таких імпрез є доцільне під кожним оглядом, матеріальним, а головню моральним, бо тут бачимо мистецьку душу українського народу, що висловлює свої глибокі почування. Тадей Петришак

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ в ІОНКЕРСІ, Н. Й. — влаштовує —

в суботу, 17-січня 1976 р. НОВОРІЧНИЙ БАЛЬ-МАЛАНКУ

при звуках оркестру М. М. МЕРЕНИ

Столики замовляти до 5:30 вечора: В. Козіцького — (914) 969-4290 С. Гавриленка — (914) 969-4955

КОНТРОЛЬНІЙ КОМІСІЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ БООПЕРАТИВИ в НЮАРКУ, Н. Дж.

Від кількох місяців анонімна особа, виступаючи раз як „Комітет ад Гок“, а зараз під імшою назвою, виславляють до членки Кредитивної пашквіли з неймовірними наклепами на нашу Кредитивку, підніваючи тим способом добре ім'я установи, яка зараз знаходиться в розквіті свого існування-життя.

Ці великі „оборонці“ громадського майна не мають відваги навіть підписатися під цими пашквілками. Ходять поміж громадою й кричать „лапай“ злодія“, а чому не прийдуть до установи, котра їм так „на серці“, та не докажуть тих великих проступків, тих великих надужит, а ходять і говорять поміж людьми, шукаючи поперта у своїх деструктивних діях. Вони думають, що як їх в даній установі немає, то там діються неостворені речі, розцінюючи других після себе.

Контрольна Комісія, маючи свобідний доступ до всіх документів, до всіх книг та всього дїловодства, мало чі також звіти із федеральної перевірки і факхової аналізи фінансової господарки, перевіривши контролю в дні 2-го грудня ц. р. рішила одностайно повідомити своїх членки як слїдує:

- 1. Дїловодство нашої Кредитивки є ведене факхово і старанно.
2. Всі записи в книгах підтверджені оправдуючими документами.
3. Жадних надужити ані страт немає, а противно фінансова господарка провадиться дуже обережно й економічно, що дає можливість виплачувати членам 6% дивіденди від їх вложених грошей-ощадностей.
4. Всі позики забезпечені відповідними гарантіями.
5. Всі владні членки є забезпечені федеральним Урядом до 40 тисяч, як також є контрольовані федеральними агенціями та громадською контролю. Кредитивка має забезпечення до висоти одного мільйона доларів на випадок спречених шпід.
6. Контрольна Комісія як Ваш контрольний орган запевняє Вас, що Ваші гроші є зберігані, та ненарушені й далше будуть процентуватися як дотепер. Ви далше будете обслужені совісно і чесно, далше буде партисипувати у всіх користях, які дає Кредитивка передусім для Вас безкоштовних забезпечень на життя. Тому не вірте в підплеті і злонамірені, безпідставні звинувачення нашої установи, а користайтеся її послуг.

Працівники нашої Кредитивки придержуються статуту, працюють чесно і совісно за що їм належить признання і всебічна моральна підтримка членки і громади. Головний ревізор з Вашингтону виконуючи законну ревізію заявив, що Д-р М. Гойт і всі службовці та завідуючі органи, виконують свою роботу визначно і він ставиться до їх роботи з респектом.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: Юрїя Кислевський Василь Гнатів Голова Секретар Членки: Нестор Василь — Михайло Грипюк

Концерт на пошану св. п. д-ра Антона Рудницького

Читаючи заголовок рецензії про відбутий концерт, не хочеться вірити, що вже немає між нами Антона Рудницького. Цей концерт зааранжував був Покійний ще за свого життя і ще день перед своєю смертю пригадував своїм приятелям про цю імпрезу. Метою концерту було вперше презентувати українській публіці молоду співачку Сузанну Рудницьку синушу Покійного при аккомпаніменті її мужа, світової слави піаніста - віртуоза Романа Рудницького.

Концерт відбувся 7-го грудня ц.р. в залі Українського Інституту Америки, проте дещо у зміненій формі, бо оперові арії замінено фортепіановими творами Покійного, у виконанні його сина Романа.

Концерт був на дуже високому рівні, так щодо програми, як і її виконання. Сузанна як співачка має дуже багато прикмет. Пісні, які вона виконувала свідчать про її непересічну велику музикальність та її поважне ставлення до своєї професії. Милозвучним сопрано вона володіє видло, фразування у неї є дуже логічне і субтільне, скаля виразовости широкана. Домінує у неї ліризм, одначе коли приходить драма-

тичні вислови, то щиро вміє їх віддати. Вона має ще великої вартости прикмету, а саме дуже добре опановану м'язку лиця. Під переживання віддеркалювалися у виразі її очей, а не в зайвій жестикуляції, взагалі прекрасно держить себе на естраді і співаючи її служалось з великою приємністю. Мусимо їй погратувувати за опанування української мови, не чулося чужинського акценту і чулки пісень „Про повенелу Україну“ вона виконала з чудовою дикцією і з глибоким чуттям. Неодному зі слухачів тиснулися зі зворушення слези до очей.

Другу групу в програмі творив цикл любовних пісень, які Антін Рудницький недавно написав і присвятив Сузанні. Їх є шість. У них композитор зумів був дати стільки молодецького захоплення, що вони стилістично є більш романтичні ніж „Пісні любові“, які Покійний створив, як було йому всього двадцять кілька років.

Група пісень Ріхарда Штрауса і, довгий і вокально дуже тяжкий твір Самуеля Варберга дали співачці змогу заблищати майстерними п'янами, і створювати різні настрої.

Неодна співачка може позавидувати Сузанні її аккомпаньатора. Як часто концерти піаністи не завжди є добрим аккомпаніатором, а Роман є надзвичайним. Це правда, що фортепіанові партії виконували пісень були не тільки тлом для них, але й важливою частиною твору і ставили великі вимоги до піаніста під оглядом технічних як і виразових.

З творів фортепіанових Антона Рудницького ми почули „Сонат“, базовану на мотивах стрілецьких пісень і „Гуцульський танець“. Обидва твори є типові стилеві Покійного. Він нікого не імітував і вміє абсорбувати есенцію народної музики, яка ставала потім його музичним способом думання. Сам був дуже добрим піаністом, отже знав всі закони і технічні засоби фортепіанової гри, тому його твори написані дуже п'яністично і дають виконавцеві велике поле до поєси. Технічно є тяжкі, отже потребують блискучого виконавця. Антін любувався в повнозвучних акордах, а ритміка у нього динамічна і інтензивна. Часто стрічасмося з виразовими контрастами, — бурхливий звук чергуються з ліричними чи то нарративними фрагментами.

Роман Рудницький є ідеальним виконавцем творів свого батька і ми, слухачі його гри насолоджувалися віртуозністю виконання і глибокого відчуття. Як надаток концертної програми Сузанна виконала одну пісню з циклу пісень, недавно скомпонованих ним „Музика“, які мають зображувати життя композитора. Ця пісня настроєм сумна.

Програму концерту відкрив д-р Ревай, згадуючи Покійного теплыми словами, а на кінці концерту, звертаючись до дружини Покійного, Марії Сокил запевняв, що так гарно виконувати твори її мужа повинні облегшити її біль. Пригадав їй рівнож концерт в Ужгороді, як то вона українськими піснями зворушила була серця закарпатців.

Дуже добірна публіка, незвичайно тепло вітала виконавців, і після перекуски і товариської вітми думок, слухачі верталися домів з мільм хоча сумним почуттям, проте під враженням дуже гарно й культурно перереденого часу.

Іванна Приймава Перлина історії стародавньої України! ВЛЕС-КНИГА (THE BOOK OF VLES)

Із нагоди 1100-літньої річниці (875-1975), розсилаємо відбірку інформативної статті: „Влес-Книга: критика і погуг“. Надішліть адресу в ану Вам конверту із 10-центовою маркою (США) до: VLESSIANA Box 422 Dublin, Ohio 43017

Питомці Богословської... (Зачітаний зі стор 1-01)

річну п'єсу і координувала постановку в рамках шкільної програми. Питомці написали дуже сучасний текст п'єси, але зуміли вплести в цей текст два вірші з шкільних читанок: „На Святий Вечір“ Богдана Лепкого і „За Україну“ Олексія Кобидя. Майже усі ролі грали питомці: Іван Терлецький, Юрїй Івашко, Богдан Коцур, Богдан Кінь, Юрїй Ворощак, Яків Мельник, Петро Шинка і мгр Роман Мірчук, який був також режисером постановки. Із школярів участь в ролі брали Христина Лев і Роман Палинець, а також в груповій сцені учні другої класи і трїо танцюристок.

Усі питомці є студентами Католицького університету, на терені якого міститься Семінарія Святого Йосафата. Сталось так, що деяким з них в день постановки випали кітвєві іспити і режисерів Мірчуків прийшлося на швидку руку вербувати нових акторів до постановки. Але ті добре вив'язалися із своїх завдань, а публіка, яка вчергь заповнила шкільну аудиторію, щиро прийняла аматорів сцени, з оригінальною і актуальною постановкою для дітей суботньої Школи Українознавства.

До речі, вашингтонські семінаристи вже раніше виконували в громадську роботу. Рік тому, деякі з них почали недільні курси української мови для англословних дітей і дорослих членки української католицької парафії Пресвятої Родни.

ДОПОВІДЬ ГОРЯ РАКОВСЬКОГО Глен Спей, Н.Й. — Захидами Товариського Клубу „Розага“ тут в Українському Селі в залі під церквою св. Володимир в суботу, 20 грудня ц.р відбудеться доповідь Горя Раковського, ст. на тему: „Наркотики — проблема сьогоднішнього дня“. Після доповіді — запити і відповіди.

ПОДЯКА

Дня 23 червня 1974 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 78-му році життя

бл. п. МИХАЙЛО РЕБРИК

б. учитель гімназії в Березані, в Україні та інспектор шкільної українознавства в Торонті, а в наступному місяці, дня 27 липня 1974 р. померла його дружина і наша дорога сестра, ЯРОСЛАВА, з роду Крохмалюків.

Панахиди за сподів душі Покійного Михайла відправили в днх 24 і 25. 6. Веч. Отці: декан І. Сиротинський, мтр. П. Хомиш, крил. Ю. Микитин, д-р Ю. Федорів, сподів Покійного, М. Харина і В. Шараневич. Ранком 26 червня о. Ю. Микитин, відслужив при участі отців парохії заупокойну Службу Богу в церкві св. о. Миколая при вул. Болуде та виголосив глибоко-змислове пращальне слово. Тїло Покійного спочило на цвинтарі Проксет побіч гробів його брата Івана і його дружини.

Всім Веч. Отцям складаємо сердечну подяку за духовні і обрядові чинности, а зокрема о. Ю. Микитинові за пращальне слово. Дякуємо о. Іллі Курманові за дружнє пращальне слово над могилою від Об'єднання Українських Педагогів Канади, а приятелям та знайомим за останню прислугу в часі панахид і відправлення Покійного на вічний спочинок.

Дякуємо всім за вияви співчуття, численні китви китів, зокрема від бунших учнів Покійного. Дякуємо за Службу Богу за душу Покійного. Дякуємо всім, що відвідували Покійного вдома і в лічниці та у пансіоні „Іскі“. Франца, де він разом з нами-хворим дружиною ЯРОСЛАВОЮ, проводив останні дні свого життя. Дякуємо за пожертви (замість китів) на Патріарший Фонд УПЦКеркви, яких висказ рївночасно проголосуємо.

Трагічним збїгом родинних подій, в 38 днів після смерті Покійного Михайла, померла на 68 році життя його дружина і наша сестра Ярослава. Участь у панахидях, що відбулися в днх 29 і 30 липня 1974 р. взяли всі вище згадані Отці, яким складаємо сердечну подяку, а зокрема о. парохові І. Сиротинському за зворушливе пращальне слово в часі св. Літургії в церкві св. о. Миколая. Пани В. Петришин дякуємо за пращання над домовиною Покійної від Фондції ім. Т. Шевченка у Вінніпегу, яд Покійні Михайло і Ярослава віддали майже весь матеріальний доброк свого трудолюбивого життя.

Особина подяка від нас за пращальне слово над домовиною Покійної від ранньої молодости по останні дні її життя, відгравав велику морально-національну ролу. В останніх днх життя Покійної виявив для неї своє шлюхите серце п. Тара: Сметанок, що неодн раз служив її своєю поміччю в походах до лікарні та на свої руках переносив її безлюдну і смертельно-хвору. Став перед нами подія Христових часів з побожним самаритянином, слідом якого пішла людина назвоного часу. Хай Господь має його і його рідню в Своїй ласкавій опіці! Намому Другові шкільних літ, інж. В. Ваніковий велике спасіє за те, що вільною ласкою родив, які проинували від часу нашої сильної ранньої молодости, не заморозивши холодом байдужости і забуття його серце та почування і він виявив Покійній багато послуг та уможливив її останню перед смертю зустріч з її дорогим мужем.

Паним приятелькам Покійної: Н. Закладальській, О. Федьківській, Зелень, М. Селіньській, К. Кривоусій, паністу Хархалісам, а зокрема шкільній товаришці Марії Комісар — сердечна подяка за відвідини і розради часів нещастя. Пани Іллі Курманові, який постійно у доброті свого серця, співчував в нашому горю, — дякуємо за те, що уможливив Покійній її останню зустріч з умираючим у лічниці мужем. Всім, що віддали Покійній останню прислугу в часі похоронів і жертвували Богослужби за її душу, всім, що переслали китви на могилу і свої співчуття, — складаємо нашу сердечну подяку.

Сердечно дякуємо всім тим, яких ми, в нашій неспостережливості, не згадали в нашій подяці, які, однак, не уникнули ока Творця, що завжди бачить наші вчинки.

Любомір і Василь Крохмалюки

Покійні Михайло і Ярослава РЕБРИКІ у свою завіщані призначили на Патріарший Фонд УПЦКеркви \$ 3,000.00, для парохії св. о. Миколая в Торонті — \$ 1,000.00, — для Платової Станції у Торонті — \$ 1,000.00, — для Фондції ім. Т. Шевченка у Вінніпегу — понад 60 тисяч доларів. Це те проголошено остаточний розрахунок.

Замість китів на могилу св. п. Ребрика зложили на Патріарший Фонд УПЦКеркви: св. п. Ярослава Ребрика \$ 500.00, Д. і І. Навіт \$ 30.00, д-р Л. і С. Крохмалюки \$ 25.00, Д. і І. Навіт \$ 25.00, По \$ 20.00 — М. Селіньська, Г. Черниш, По \$ 15.00 — В. Зобіна, Е. Онуферко, Д-р Л. і С. Крохмалюки, По \$ 10.00 — Н. Закладальська, Т. Левіч, І. і М. Кузія, С. і Г. Стасюк, П. Гриняй, Я. Ломга, М. і Я. Шафранюк, Р. Микитин, інж. Я. і В. Вергановські, д-р В. і В. Стуканя, О. Максимів, Л. Вітвіцька, Т. Воцько, Д. Вітвіцька, По \$ 5.00 — Б. Годжак, І. Цибільська, М. Кінасевиць, інж. Д. Михайлюк, С. Трасевич, П. Зарзак, К. Вігус, мгр Н. Тавчинський, С. Провіт, Т. Горохович, С. Кузь, Е. Янківська, Я. Козловський, О. Куроньш, М. Палишин. По \$ 2.00 — О. Курялі, Валдіа.

На видання Зборівського Альманаха замість китів на могилу св. п. Ярослава Ребрика зложили дир. М. Проник — 20.00, М. Вуца — 25.00.

Український Комітет...

Закінчення зі стор. 1-01

ний фестиваль в аудиторії міста Сейнт-Полу, організований Інтернаціональним Інститутом. Українська участь в цій програмі буде репрезентативна, українськими стравами і концертом українських танців і музики.

Також в травні відбудеться репрезентативний український бенкет і бал в готелі Лемінгтон в Мінеаполісі. Вже пороблено перші заходи для забезпечення цього дня присутності визначних представників стейтсової і федеральної влади.

Кожного року, в місяці липня, відбувається в Мінеаполісі "Свято озер", загально відоме як "Акватеніал Селебейшен". В широкій програмі цього свята є також парадний похід вулицями міста. Цей парад приглядаються тисячі місцевих глядачів і туристів. Комітет поробив заходи, щоб з нагоди 100-Річчя українського поселення в цій параді був також український "парадний" віз.

В серпні, в одному з місцевих парків, відбудеться Фестиваль Української Культури. Це буде змога для місцевої української громади показати культурну спадщину нашого народу і наші мистецькі здобутки.

У вересні, в північній Мінесоті, що звється "Айрон Рендж", де на переломі цього сторіччя поселилося багато українців, відбудеться відкриття етнічного музею, присвяченого будівництву цієї частини Америки. До участі в цій імпрезі запрошені українські мистецькі сили Організаційною ділянкою українського виступу займається пані Леся Луцик.

В листопаді і грудні, в центральній бібліотеці Мінеаполісу, і можливо в Сейнт-Полі, відбудеться виставка фотографій з історії українського поселення в Мінеаполісі. Мистецьким оформленням виставки займається Мирон Папіж, відомий український фотограф мистець, а організаційним

справами пані Христина Тацук. На закінчення року, відбудеться в Мінеаполісі, в НСПП Плімса, виставка української мистецтва і народного мистецтва під патронатом "Мінеаполіс-Бізнесмен Асоційшен".

Для якнайкращого познання американського суспільства з його співгромадянами українського роду, Комітет намітив видати у формі брошури історію українського поселення та його культурну спадщину. Місцева українська громада вже виявила багато зацікавлення цими ювілейними святкуваннями. Найкращим доказом цього є її фінансова жертвенність на потреби Комітету. Першим відгукнувся місцевий Відділ УККА, який пожертвував 150 доларів. Зусиллям кількох громадських організацій і завдяки організації хистові пані Ольги Амброзюк, відбувся раннього осеню пікнік, прихід з якого в сумі 500 доларів також призначено на потреби Комітету. Подібний шляхом пішла українська католицька парафія св. Константина. Завдяки старанням пані Наталії Дудинської, група пань улаштувала продаж печива, а прихід 179 доларів передала Комітетові. Останньо місцевий Відділ Золотого Хреста, під головуванням пані Михайлини Реймонд, пожертвував 25 доларів.

Внезадзі Український Комітет 200-річчя ЗСА і 100-Річчя Українського Поселення звернувся з проханням до всієї громади — організації, професіоналістів, підприємців і поодиноких громадян, щоб і вони жертвували свій даток. Вже поширюється відома до всіх громадян українського роду, в якій звертається увагу, що для успішного виконання наміченої програми цих святкувань потрібна щира співпраця і координація всіх наших сил, та моральна, а зокрема матеріальна допомога нашій спільноті. Тільки об'єднаними силами зможе українська громада

Совсти і Куба в ОН безуспішно "відгризалась" за Анголю

Нью Йорк, Об'єднані Нації. — В середу 10-го грудня ц. р. на пополуночній Сесії Генеральної Асамблеї ОН делегати Советського Союзу і Куби гостро критикували американського амбасадора до Об'єднаних Націй Данієля Мойнігена, відповідаючи на запит ЗСА, що "СССР, при допомозі кубинських воєнків, розпочав колонізувати африканський континент. Але дебат над цією справою закінчилися програмою СССР і Куби, бо 7 африканських держав, переконавшись, що їхня резолюція не матиме успіху, відтягнули своє обвинувачення уряду Південної Африки, якому вони раніше закидали

урочисто вшанувати ці великі ювілеї і при тому вказати на велику культуру і вклад нащадків українського народу в розбудову цієї країни, яка за дасіть років свого існування дала мільйонам покращених людей, в тому також багатьом українцям, змогу на свободне життя і людські обставини існування.

інтервенцію у війні в Анголі. Африканські держави підтримують тепер пропозицію делегати Заїру, яка засуджує всі держави, які мілітарно втручаються у війну в Анголі. Данієль Мойніген не був персонально присутнім (він брав участь в засіданні Кабінету у Вашингтоні), коли голова советської делегації Яков Малик обвинуватив його в "наклепах на Советський Союз", називаючи обвинувачення Мойнігена "великою брехнею". Мойніген, прибувши до ОН ще перед голосуванням, заявив пізніше у розмові з дипломатами, що Советському Союзу добре порадили не йти із справою Південної Африки до голосування, бо тоді могла б бути виявлена вся правда і доказана свєтська присутність в Анголі. Мойніген, який держав в руках цілий плик фотографій з ангольськими військовиками, які держали советську зброю, а біля них тяжкі скорострільні, прикріплені до советських присутні чужі військовики і це справа доказана.

Уже четвертий бал прес

(І. П.) — Як швидко плинуть роки! І більше не повернеться! То користаймо і з цього четвертого Балю, як і з трьох попередніх! Всі ж вони були так удали! У такому якому настрої! І такі цікаві! І бенкет і мистецька програма з усе новими полями і гарна музика і все нові красуні і миле товариство і кількадесят молодих пар вибраних і вибраних нашою пресою, з яких усі володіють рідною мовою і цікавляться українською проблематикою! То ж не дивно, кажуть, що вибрався на Баль багато, і молоді і старших. Що правда, не бракує таких, що нарікають, мовляв "повний імпрез" і це їм захочеться одної!

Правда, імпрез багато і кожна з них вимагає вкладу ідей, ініціативи, праці, а часто і нервів та прикрив переживань. Та віра в доцільність підготовлюваного для перемог, а успіх є часто нагородою за труд і прикроїті. І чому-ж на жадну із цієї "повноти" так не падають, як на Баль преса, хоча він з четвертим роком в Америці, а десятим в Канаді, входить в русло традиційних подій українського товариського життя. Але кожорічно в обидвох країнах доводиться завжди на ново боронити позиції Балю преси і відпроновувати від неоправданих закидів.

Чи Баль преси не є площинною, на якій виявляються культурні товариські форми даної спільноти перед своїм і чужими суспільством? Чи Баль преси не є подією, яка звертає увагу свого і чужого середовища на проблему преси, як такої? І на її перспективи в майбутньому?

Чи зокрема наші українські журналісти, письменники і редактори не повинні використовувати це як нагоду для популяризації пресової проблематики, наближати до себе громадянство, робити справу преси живою і актуальною, зацікавлювати читачів, які знають авторів статей в часописах і журналах з псевдо-і криштоніми. Немов якісь тасмії постаті, заховані за мурами редакцій і закриті горами паперу. Чи не повинні ці автори показатися хоч раз у рік з приємними обличчями, які з'єднують читачів і... переддлатняків?!

Чи невеликий дохід з Балю є завеликою даниною громади для рідної преси, на яку інші народи дають мільйони й мільярди? Чи це досі наша преса і школа мають бути "самовистачальні", хоча такими вони не є в жадній державі і в тих народів, які масово читають свою пресу, а не одинцем, так як це досі ще є у нас, де на 100 українців купує газету 10, інших 10 позичає і читає, а 80 відсотків взагалі нею не цікавиться...

І який ще один великий знак запиту? Чому Валем так мало цікавляться самі працівники преси, журналісти і редактори? Чому не використовують сезону Балю преси на журналістичну тематику у своїх органах? Чому розчаровують публіку своєю не-присутністю, або лиш малою присутністю на Балю, створюючи ще глибшу відстань між світом преси, а громадою?!

Все ж хочемо бути добродушні й віри й надії на те, що Баль 24-го січня 1976 р. у Філадельфії з великою дбайливістю підготовлюваних багаточисленним Комітетом під головуванням Марії Харини, голови Фінансової Комісії СФУЖО і ред. Івана Кедрина, голови Союзу Українських Журналістів Америки, матиме, як і попередні роками, добрий успіх, задовольте і гостей і організаторів вечора. А головне, що українська преса відгукнеться прихильно, зробить добру славу своїй власній імпрезі, прише своєчасно своїх представниць-красунь і їхніх товаришів забави, бо ж одні й другі є видатними одиницями з — поміж української молоді, а деякі й кандидатами на майбутніх журналістів і редакторів. Хай же їх привітає численна українська громада!

REAL ESTATE КОХЕТЕ ПРОДАТИ АВО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ... УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 88 - Second Avenue New York, N.Y. Tel: 477-6400

DO VINAHMY Vineyard: approx. 310 acres. Combination vineyard & cash crop farm, 86 acres in grapes, 40 acres suitable for vineyard, 187 acres tillable. Three ponds, creek, springs, long road frontage. Three barns for storage. All necessary equipment for vineyard operation (mostly new). 6-4 bedroom home, 2 car garage. All in excellent condition. Owner financed. Also: 40 acre vineyard. Free brochures on all types of listings.

FOR RENT STUDIO APARTMENT 1 1/2 rooms, private bath, \$100.00 for quiet single person, 93 1st Avenue, Manhattan, N.Y. Call: (212) GR 5-3060

MAKITRA Real Estate, Inc. 4 West Steuben Street BATH, N.Y. 14810 (607) 776-2468 or (607) 776-2386

6 РОДИННИЙ ДІМ 2 кімнати, всі апартаменти по 6 ящиків кімнат і великі ланчини. В добрій ділянці. Ціна 60,000.00 дол. Тел. (212) 475-1351

НАЙКРАЩІ ПОСІЛОСТІ ВСІХ РОДІВ KOPP OF KEVONKOPSON, NY (914) 626-7500

М'ясо і ковбасні виробы за німецьким виробом для смаку. Вироби у власній фабриці ковбас. ТІЛЬКИ ОДНА ЯКОСТЬ — НАЙЛІПША яку найліпше люблять господарі і цілі родини. Зайдіть до найближчої крамниці KARL ENHMER. KARL ENHMER PORK STORES Головна крамниця: 63-35 Fresh Pond Road Ridgewood - Brooklyn, N.Y. Філія крамниць в Нью Йорку і поза містом.

JOSEPH MEAT MARKET 272 A Smith Street — Perth Amboy, N.J. (201) 442-4660

Поручає всім Клієнтам різного роду вудженні власного виробу, імпортовані делікатесені і т. п. Щиро запрошуємо відвідати нашу нову крамницю. НОСИФ КУПЧАК

Sunnyland Realty 855 N. Park Avenue Apopka, Florida 32703 Stephen Kowalchuk - Realtor Office: 886-3060 Eves. 886-5935

НЕМА ТО ЯК НА ФЛОРИДІ! ТУТ Українська Фірма "ЛЕНД ДЕВЕЛОПМЕНТ" опрацювала велику площу землі для поділу, скінчили дороги, водні проводи, відходів підземні канали, та все те, що є потрібним до модерного життя в місті; почато продаж площ під однородніми хатами, в більш родинні домів, "Тави Гаузес", "Кондмініум" та площі під домів емеритів, та площі під будову підприємств-склепів і "офісів", почато будову хат, одначе для наших українців будове будувати тільки на замовлення, тому щоби втримати чисту українську секцію, до того часу українці закупили 18 площі; Корпорація затримала для наших людей найкращу частину парцеляції, тому, щоби створити тут, у нашій околиці УКРАЇНСЬКУ "ТВЕРДИНЮ" — наше село та дати можливість нашим громадянам, що бажають б поселитися у нашій околиці ці своїми людьми на постійно чи зморо, нагоду першого купна та будови хати чи спільних будов, корпорація рішила продати нашим людям, наступних 10 площ по знизинній ціні 6,500 дол.

НОВА — СТЕРЕО — ПЛАТІВКА ЧОРНИЙ ЛІС ПРИСВЯЧЕНА ГЕНЕРАЛОВІ Т. ЧУПРИНЦІ ТА ВСІМ ПОЛЯГЛИМ ГЕРОЯМ УПА НАСПІВНА БАРИТОНОМ Михайлом Мінським в супроводі віденської оркестри Замовляйте у: ARFA RECORDS 475 Granville Avenue, Richmond, V.C. V7C 1E5 Canada або питайте в найближчих українських книгарнях.

НЬЮЙОРКСЬКА ПРОВІДНА КРАМНИЦЯ КОВБАС ТА НІМЕЦЬКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ SCHALLER & WEBER Дім якостей — Різні м'ясні виробы, свіже м'ясо до варення і печення, ковбаски, шинки. 15 ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ 15

ПОВІДОМЛЕННЯ Членам і Відділам УНСоюзу Повідомляємо Членів і Відділ УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепозувати у банках гроші, одержані від Відділів.

не пізніше, як внодудне 31-го ГРУДНЯ 1975 р. Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1975 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити виладки, платити в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоби вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у СЕРЕДУ, 31-го ГРУДНЯ 1975 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняються з присилкою виладок, будуть подані як довжники в річному звіті. ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7TH STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

НОВА — СТЕРЕО — ПЛАТІВКА ЧОРНИЙ ЛІС

WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager 129 Grand Street (cor. Warren Street) Jersey City, N.J. 07302 HEnderson 4-5131

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 5535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10468 Tel.: 863-2475

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслува ЩИРА І ЧОБНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також здійснюємо розробки на чистоті в Вануді Бруксу і переміщення Тілянів Останда з різних країн міста. Похорони по індивідуальних цінах.

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслува ЩИРА І ЧОБНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також здійснюємо розробки на чистоті в Вануді Бруксу і переміщення Тілянів Останда з різних країн міста. Похорони по індивідуальних цінах.